

Hr. Frank Dahlgaard har fremsat et beslutningsforslag om, at forældreopgaverne skal genprivatiseres. Problemet skulle ifølge hr. Frank Dahlgaard være, at børn ikke længere opdrages hjemmefra, men at det i høj grad er blevet en opgave for de ansatte i institutioner og skoler.

Socialdemokratiet er enig i, at opdragelse af ens børn skal ske i hjemmet, det er ikke udelukkende en opgave for pædagoger og lærere. Det mener vi heller ikke er tilfældet i dag. Langt de fleste forældre formår at give deres børn en god og kærlig opvækst.

Det skrækscenarie, som remses op i forslaget, af børn og deres familier er stærkt overdrevet, f.eks. når der skrives, i forslaget, at børnefamilierne aldrig ser hinanden, de har ikke tid til hinanden, og om børn, der hungrer efter forældrekontakt, men kun får materiel erstatning. Det lyder, som om hr. Frank Dahlgaard ønsker at genindføre en opdragelse efter kæft, trit og retning-metoden, hvor forældrene skal love, at deres børn vil opføre sig ordentligt i skolen, og at børn, der er uordentlige, skal isoleres i specielle klasser og dermed lukkes ude fra klassefællesskabet, der skal danne grundlag for deres netværk videre i deres livsforløb.

Det er gammeldags isolationspolitik, der ikke hører hjemme i et moderne velfærdssamfund.

Det kan godt være, at der er tendens til, at børn ikke er så stille og rolige som tidligere, men det handler i virkeligheden mere om, at de ikke er så autoritetstro som tidligere, en naturlig udvikling, i tråd med at vort samfund og normer generelt har ændret sig.

Opdragelsen skal selvfølgelig ske i hjemmet, men det betyder ikke nødvendigvis, at den ene af forældrene skal gå hjemme i flere år, mens børnene er små.

Hr. Frank Dahlgaard mener, at ved at afskaffe vuggestuer og børnehaver løser man problemet. Det betyder, at kvinderne skal gå hjem og passe børnene. Det vil kvinderne selvfølgelig ikke, og det vil Socialdemokratiet heller ikke. Der skal være lige mulighed for begge parter på arbejdsmarkedet.

Socialdemokratiet vil derimod arbejde for, at der bliver pasningsgaranti i kommunerne, og det er faktisk gået ganske godt. I 1994 var der pasningsgaranti for de 1-5-årige i 152 kommuner, og her i år 2000 forventes antallet at være på 220 kommuner, der har pasningsgaranti.

At børn bliver passet i institutioner, betyder ikke, at al opdragelse af børn foregår dér. Fak-

tisk har børn godt af at lære fællesskabets spilleregler og få adgang til den sprogstimulering, der foregår på daginstitutionerne.

Endelig mener Socialdemokratiet, at det er en påstand uden belæg, at ingen forældre længere opdrager deres børn ordentligt. De allerfleste børn har opmærksomme og omsorgsfulde forældre, der tager sig kærligt af deres børn. Derfor kan Socialdemokratiet ikke tilslutte sig forslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Først to korrektioner. For det første står der ingen steder i forslaget, at vuggestuer og børnehaver skal afskaffes. Der står indirekte, at vuggestuer ikke er godt, men ikke børnehaver. Børn fra 2½-3-års-alderen skal være sammen. Så kan det blive for længe, men der står intet om det, så ordføreren eller reservisten har ikke læst det.

Og påstanden om, at ingen forældre skulle passe deres børn ordentligt: dét står der heller ingen steder. Alt, hvad man siger om børn og forældre i Danmark, er jo rigtigt, for der er så mange forældre, og der er så mange børn. Der er gode, der er dårlige; vi har alle mellemformerne.

Men er det ikke hr. Peder Sass bekendt, at der kører den ene konference efter den anden i den verden, der har med børn og unge og familier at gøre, som belyser disse problemer?

Jeg vil bede hr. Peder Sass læse artiklen i Danske Kommuner af 16. marts om »Familien, der blev væk«, der refererer en undersøgelse fra Odder Kommune, hvor børnene har skrevet om, hvad de laver, når skoleklokken ringer ud. Det er rystende læsning. Det er læsning, så man får tårer i øjnene. Og derfor er virkeligheden generelt en helt anden end den, Socialdemokratiets ordfører giver udtryk for.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Der er heldigvis i det danske samfund en skærpet og en stor bevidsthed om børns trivsel og børns vilkår i det hele taget. Derfor afholdes der netop i vores samfund jo også mange konferencer, mange kurser, hvor man prøver at forøge både forældrenes bevidsthed og øge kvaliteten i vores børneinstitutioner, således at der er en større bevidsthed om de vilkår, som vores børns opvækst sker under.